

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Asan/19/2018
Identifikačné číslo spisu: 4017200392
Dátum vydania rozhodnutia: 30.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4017200392.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavaleca, PhD. a z členov JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci sťažovateľa (v konaní žalobca) : Happy Pets s.r.o., Handlová, Prievidzká 1998, zastúpený JUDr. Ladislavom Miklošom, advokátom, Košice, Vodná 6, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu Nitre, č. k. 23Sa/62/2017-56 zo dňa 11. decembra 2017, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, takt

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 23Sa/62/2017 zo dňa 11. decembra 2017 zrušuje a vec krajskému súdu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.
Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Na základe kontroly vykonanej v dňoch 05.08.2016 a 26.08.2016 pracovníkmi Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj v prevádzkarni žalobcu - Chovateľské potreby Happy Pets, M. Benku 1/A, HM Tesco Topoľčany, bolo voči žalobcovi začaté správne konanie, v ktorom bolo po vyjadrení žalobcu ku kontrolným zisteniam vydané Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj (ďalej aj „správny orgán prvého stupňa“) rozhodnutie č. P/0244/04/16 zo dňa 25.10.2016 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým správny orgán prvého

stupňa uložil žalobcovi podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) pokutu vo výške 600,- Eur

- pre porušenie povinnosti podľa § 10a ods. 1 písm. k/ zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko v čase kontroly dňa 26.08.2016 bol vo vyššie uvedenej prevádzke žalobcu pri došetrení podnetu č. 474/2016 vykonaný kontrolný nákup - 1 ks strojček na strihanie psov VK MOSER 1400 a 60Eur/ks, v celkovej hodnote 60 Eur, pričom predávajúci pred uzavretím zmluvy (pred uskutočnením kontrolného nákupu) žiadnym spôsobom neposkytol inšpektorom Slovenskej obchodnej inšpekcie vystupujúcim v pozícii spotrebiteľov informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom (zákon č. 391/2015 Z.z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov);

- pre porušenie povinnosti podľa § 15 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko v čase kontroly dňa 26.08.2016 bolo v prevádzke žalobcu zistené, že predávajúca prichádzajúca do styku so spotrebiteľom nemala označenie alebo odev, ktorý by ju odlišil od spotrebiteľa;

- pre porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko v čase kontroly dňa 05.08.2016 bolo v prevádzke žalobcu zistené, že ako predávajúci zamietol reklamáciu spotrebiteľky uplatnenú na strojček na strihanie psov MOSER, ktorú si spotrebiteľka uplatnila osobne dňa 04.07.2016, pričom reklamáciu zamietol bez odborného posúdenia v zmysle § 2 písm. n/ zákona o ochrane spotrebiteľa a reklamácia bola uplatnená počas prvých 12 mesiacov od kúpy, nakoľko výrobok bol zakúpený dňa 20.03.2016.

2. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré žalovaný rozhodnutím č. SK/0672/99/2016 zo dňa 21.04.2017 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“) zamietol a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil, pričom sa stotožnil s jeho skutkovými i právnymi závermi a odvolacie námietky sťažovateľa vyhodnotil ako nedôvodné.

II.

Konanie pred krajským súdom

3. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) správnu žalobu vo veci správneho trestania, pričom rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov navrhol zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. V žalobe namietal neurčitost' a nezrozumiteľnosť výroku rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, ktorý podľa názoru žalobcu neobsahuje presný popis skutku, prípadne uvedenie iných skutočností potrebných k tomu, aby nemohol byť zamenený s iným správnym deliktom. Namietal ďalej nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia žalovaného, ktorý neuviedol, ktoré podklady použil pre rozhodnutie a ktoré nie, tvrdil, že bolo porušené jeho právo byť v administratívnom konaní vypočutý a že neboli vykonané dostatočné dôkazy preukazujúce spáchanie správneho deliktu.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu správnej žaloby navrhol túto zamietnuť, pričom zotrval na argumentácii uvedenej v odôvodnení svojho rozhodnutia a zároveň sa vyjadril k jednotlivým žalobným bodom, ktoré nepovažoval za dôvodné.

5. Krajský súd v konaní pred sudkyňou vyhlásil dňa 11.12.2017 rozsudok, ktorým žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení poukazoval na to, že sám žalobca v písomnom vyjadrení k začatému správne konaniu dve zo sankcionovaných porušení zákona priznal. K porušeniu § 18 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa krajský súd uviedol, že servisný záznam, na ktorý žalobca poukazoval, nemožno považovať za odborný posudok v zmysle uvedeného zákona a preto reklamácia spotrebiteľky nebola vybavená v súlade s požiadavkami uvedeného ustanovenia. K námietkam o nedostatočne zistenom skutkovom stave krajský súd konštatoval, že z inšpekčného záznamu jednoznačne vyplýva, akých porušení zákona o ochrane spotrebiteľa sa žalobca dopustil, tieto sú správnymi deliktami, za ktoré nesie objektívnu zodpovednosť a preto zodpovedá aj za protiprávne konanie svojich zamestnancov, bez ohľadu na zavinenie. Mal tiež za to, že vo výroku prvostupňového rozhodnutia ako aj v odôvodnení rozhodnutia žalovaného sú obsiahnuté všetky zákonom vyžadované

náležitosti, vrátane reakcie žalovaného na všetky odvolacie námietky žalobcu.

III.

Kasačná sťažnosť žalobcu / stanovisko žalovaného

6. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas kasačnú sťažnosť a navrhol ho zrušiť a vrátiť vec krajskému súdu na ďalšie konanie. Sťažnostné body kvalifikoval podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a h/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“), teda že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, pri rozhodnutí sa odklonil od rozhodovacej praxe kasačného súdu a navyše že nedostatočne a nepresvedčivo odôvodnil svoje rozhodnutie. V sťažnostných bodoch však sťažovateľ uviedol, že

- rozsudok krajského súdu považuje za nezákonný, pretože vec skúmal, prejednával a rozsudok vydal len jeden sudca, že v rozsudku absentuje pomer hlasov, akým bol rozsudok prijatý, ďalej poukazoval na ustanovenia § 23 ods. 1, ods. 2 písm. a/, § 139 ods. 1, 2, 4 S.s.p. a tvrdil, že vo veciach správneho trestania musia rozhodovať na krajskom súde sudcovia správneho kolégia v trojčlenných senátoch zložených z predsedu a dvoch sudcov a preto spôsob, akým bol rozsudok vydaný, trpí inou vadou konania;

- krajský súd v odôvodnení rozsudku len formálne uviedol, že rozhodnutia správnych orgánov obsahujú všetky náležitosti, sťažovateľovi však nevysvetlil, z akých dôvodov nepotreboval odôvodniť svoj postoj k žalobnej námietke, ktorá osoba v jeho prevádzke nemala oblečenie odlišné od spotrebiteľov, resp. či to, čo mala táto osoba oblečené v čase kontroly aj v skutočnosti nebolo odlišné od spotrebiteľov. Krajský súd podľa sťažovateľa len odsúhlasil odôvodnenie rozhodnutia žalovaného bez zdôvodnenia, prečo mu uveril a sťažovateľovi nie;

- krajský súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s námietkou sťažovateľa, že sa nemohol k veci ústne vyjadriť, nemal možnosť byť prítomný pri výsluchu svedkov a klásť im otázky, pričom ústneho pojednávania sa vopred nevzdal;

- vyjadrenie sťažovateľa k veci neoprávňovalo žalovaného ani správny súd, aby dospeli k záveru, že postačí vychádzať z inšpekčného záznamu, bez dôkazov o skutočnom oblečení predavačky, o obsahu reklamačného poriadku, či ďalších dôkazov;

- krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, keď jeho právne posúdenie nevychádza z § 3 Správneho poriadku (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní), svoj rozsudok riadne neodôvodnil, ako to napríklad posúdil kasačný súd vo svojom rozsudku sp. zn. 8Sžo/19/2014 zo dňa 30.09.2015 alebo v rozsudku sp. zn. 4Cdo/171/2005 zo dňa 27.04.2006, podľa ktorých za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie treba považovať tiež nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia;

- správny súd porušil svoje povinnosti, pretože v rozsudku neuviedol podstatné zhrnutie argumentov sťažovateľa, čím porušil § 139 ods. 2 S.s.p..

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť, pričom v podstate zopakoval svoju predchádzajúcu argumentáciu.

IV.

Právne závery kasačného súdu

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej len „kasačný súd“ alebo „Najvyšší súd“) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2, § 453 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a/, § 145 ods. 2 písm. c/ S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 455 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná v tej časti, kde sťažovateľ brojí proti nesprávne obsadeniu krajského súdu.

9. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti opiera sťažnostné body o nesprávne právne posúdenie veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.) a odklon od rozhodovacej praxe kasačného súdu (§440 ods. 1 písm. j S.s.p.),

hneď v úvode kasačnej sťažnosti však namieta, že vo veci mal pred krajským súdom konať a rozhodovať senát a nie jediný sudca. Podľa obsahu kasačnej sťažnosti teda sťažovateľ popri iných sťažnostných bodov namieta, že krajský súd v konaní a pri rozhodovaní vo veci porušil zákon tým, že bol nesprávne obsadený (§ 440 ods. 1 písm. e/ S.s.p.). Keďže ide o námietku, ktorej dôvodnosť robí rozsudok zmätočným, venoval jej kasačný súd primárnu pozornosť.

10. Za nesprávne obsadený sa vo všeobecnosti považuje súd, ktorý nie je obsadený v súlade s ustanoveniami procesného predpisu, ktorý určuje zloženie súdneho orgánu majúceho vec prejednať a rozhodnúť. Za nesprávne obsadený sa vždy považuje súd vtedy, keď namiesto senátu rozhoduje jediný sudca. Rozhodnutie jediného sudcu vo veci, ktorú má podľa práva prejednávať a rozhodovať senát, je zároveň porušením ústavne garantovaného práva na zákonného sudcu v zmysle čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

11. V prejednávanom prípade bola správna žaloba vo veciach správneho trestania podaná proti rozhodnutiu žalovaného vo veci uloženia správneho deliktu, ktorého sa mal sťažovateľ dopustiť porušením ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa spôsobom uvedeným v bode 1 tohto rozsudku, za čo mu bola podľa § 24 ods. 1 tohto zákona uložená pokuta vo výške 600,- Eur.

Podľa § 19 ods. 1 S.s.p. správnymi súdmi sú najvyšší súd, krajské sudy a v zákonom ustanovených prípadoch aj okresné sudy. Podľa ods. 2 správne sudy konajú a rozhodujú v senátoch, ak tento zákon neustanovuje, že rozhoduje sudca alebo predseda senátu. Všetci členovia senátu sú si pri rozhodovaní rovní. Ak koná a rozhoduje sudca, prislúchajú mu práva, ktoré sú inak vyhradené senátu alebo predsedovi senátu.

Podľa § 23 ods. 1 S.s.p. na krajskom súde vo veciach správneho súdnictva konajú a rozhodujú sudcovia správneho kolégia v trojčlenných senátoch zložených z predsedu a dvoch sudcov. Podľa ods. 2 písm. a/ sudca na krajskom súde koná a rozhoduje o správnych žalobách vo veciach správneho trestania podaných proti rozhodnutiu alebo opatreniu o priestupku.

12. Z citovaných ustanovení vyplýva, že na prejednanie správnej žaloby smerujúcej proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy o inom správnom delikte ako priestupku je funkčne príslušný senát krajského súdu. Sudca koná o správnych žalobách vo veciach správneho trestania len proti rozhodnutiam správnych orgánov vo veciach priestupkov.

13. Keďže správnu žalobu proti rozhodnutiu žalovaného o správnom delikte sťažovateľa prejednala a vo veci rozhodla sudkyňa krajského súdu a nie senát tohto súdu, musel kasačný súd konštatovať, že krajský súd bol nesprávne obsadený. Ide o taký procesný nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť a ktorý spôsobuje zmätočnosť rozhodnutia krajského súdu. Preto kasačný súd postupoval podľa § 462 ods. 1 S.s.p. a zrušil rozsudok krajského súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie bez toho, aby sa vyjadril k ostatným sťažnostným bodom, pretože konanie a rozhodnutie krajského súdu pred jediným sudcom sa vôbec nemalo uskutočniť.

14. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude vec znovu prejednať a rozhodnúť pred príslušným senátom určeným platným rozvrhom práce krajského súdu, ktorý zaujme stanovisko k jednotlivým žalobným bodom.

15. Právo na náhradu trov kasačného konania bude predmetom rozhodovania krajského súdu v zmysle § 467 ods. 3 S.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

